

You wanted the best and you got the best – KISS

Kiss är ett amerikanskt band som spelar hårdrock. Bandet grundades 1973 av Paul Stanley (född Stanley Eisen) och Gene Simmons (född Chaim Witz) och har fram till dags dato sålt mer än 100 miljoner skivor, spelat inför utsålda jättearenor världen över och rönt massiva framgångar som saknar motstycke i hårdrockens historia.

Kiss har haft en lång rad jättehits. Bland dessa kan man nämna Detroit Rock City, Lick It Up, Rock N Roll All Nite, Crazy Crazy Nights, I Was Made For Loving You, Heaven's On Fire, Black Diamond, Love Gun, Cold Gin, God Gave Rock N Roll To You, God Of Thunder, Shout It Out Loud, Beth, Forever och en lång rad andra storsäljare.

Originalsättningen av Kiss bestod av Paul Stanley (sång och kompgitarr), Gene Simmons (sång och bas), Ace Frehley (sologitarr och sång) samt Peter Criss (trummor och sång). Ace Frehley och Peter Criss heter egentligen Paul Daniel Frehley och Peter Criscuola.

Det är bara Paul Stanley och Gene Simmons som finns kvar sedan start, medlemsbytena har nämligen duggat tätt genom åren. Eric Carr (född Paul Charles Caravello), Vinnie Vincent (född Vincent Cusano), Mark S:t John (född Mark Norton) och Bruce Kulick är andra prominenta herrar som har ingått i bandet.

Idag består Kiss av, förutom Paul och Gene, Tommy Thayer (sologitarr och sång) och Eric Singer (trummor och sång). Tommy Thayer är sedan många år anställd i ett av Gene Simmons bolag och har bland annat fungerat som bandets tour manager. Thayer har även ett förflutet som "Ace Frehley" i Black n Blue, ett så kallat hyllningsband till Kiss. Eric Singer är en av världens bästa trummisar med en meritlista som bland annat inkluderar Alice Cooper och Black Sabbath samt det egna hobbybandet Eric Singer Project, där bland annat nyss nämnde Bruce Kulick ingår som gitarrist.

Den nya plattan

Kiss debutplatta, det självbetitlade albumet "Kiss", släpptes 1974. I september 2009 släpper bandet sitt nittonde album, i skrivande stund har man ännu inte offentliggjort titeln. Fansen har fått vänta länge den här gången eftersom förra studionplattan, Psycho Circus, kom 1998. Elva års väntan är därmed över.

Men den som väntar på något gott väntar aldrig för länge. Både Paul Stanley, som även producerar det nya albumet, och Gene Simmons har i olika intervjuer berättat att plattan rent musikaliskt och soundmässigt ska ta Kiss tillbaka till bandets rötter i det tidiga 1970-talet. "This is Kiss, classic Kiss", som Paul Stanley säger i ett pressmeddelande på bandets hemsida www.kissonline.com

Så började det

Kiss startade som Wicked Lester, ett New York-band med olika medlemmar som kom och gick. Gene och Paul var två av de mer tongivande medlemmarna, men de båda vännerna lämnade bandet eftersom de inte såg några möjligheter till skivkontrakt där.

En annons i tidningen Rolling Stone i slutet av 1972, som Gene fick syn på, berättade om en trummis som sökte ett band och dessutom var beredd att göra allt för att lyckas. Peter Criscuola, som trummisen hette, blev tredje medlemmen i det nya projektet efter en lyckad audition. Trummisens artistnamn blev Peter Criss. Men Gene och Paul sökte även febrilt efter en sologitarrist och i början av 1973 provspelade den mycket Eric Clapton-inspirerade gitarristen Paul Daniel Frehley och imponerade så pass mycket på de två grundarna att han fick jobbet på direkten med artistnamnet Ace Frehley. Därmed var kvartetten komplett.

Glamrock

Rent musikaliskt kom Kiss att hamna i samma fåra som New York Dolls och kan därmed räknas till de allra första så kallade glamrockbanden. Det som kännetecknade det tidiga 70-talets glamrock var den raka rockmusiken med oförblommerade stöder från andra storheter som Rolling Stones och Iggy Pop samt iögonfallande klädsel och smink i stil med Marc Bolan och David Bowie. Enda skillnaden med Kiss var att man här tog glamrocken ett steg längre i allt. Musikvolym, scenshow, klädsel, smink. Allt var större och häftigare med Kiss.

Bandets mycket färgstarka image var noga genomtänkt och minutiöst utstuderad redan från början. Med artistnamn och ansiktena täckta med matchande smink samt specialdesignade scenkläder och en minst sagt spektakulär show som ingen dittills hade skådat, där effekter som rök och eld blandades med sprutande låtsasblod och maffiga ljusexplosioner, stakades vägen mot stjärnglans och berömmelse ut.

En annan spektakulär effekt som Kiss alltid har använt sig av är den extremt långa tungan som frontfiguren Gene Simmons är begåvad med. Ett av många rykten kring denna så världsberömda tunga gör gällande att han har kapat den lilla senan under tungan, men det är inte sant. Tungan är som alla vet en muskel och Gene har helt enkelt tränat på att sträcka ut den så långt det bara går. Detta är också något han gärna gör både på scenen och utanför den.

Felaktig kritik och lögnaktiga rykten

Det var Paul Stanley som kläckte idén till bandets namn, Kiss. Därefter designade Ace Frehley den världsberömda logotypen. Loggan är något som Kiss har fått kritik för genom åren, eftersom de så kallade förståsigpåarna med bestämdhet ansåg att de två s:en påminde alltför mycket om de runliknande s som nazisternas specialförband SS använde som sin logga. Var det inte så att Kiss propagerade i smyg för nazistiska åsikter genom att ”kopiera” nazist-s:en i sin logga?

Tittar man noga så ser man dock att de inte är särskilt lika. Anklagelsen är också både orättvis och befängd eftersom såväl Paul som Gene är av judisk härkomst. Genes mamma var också ensam överlevande i sin familj, där alla var fångar i det nazistiska koncentrationslägret i Auschwitz.

Kiss har genom åren även råkat ut för andra mer eller mindre osannolika beskyllningar från olika håll. På 1980-talet, när klappjakten mot allt vad hårdrock heter pågick som allra värst, hävdades det i ett TV-program i Sveriges Television att Kiss var en förkortning för Knights In Satans Service (= Riddare i Satans tjänst). Nu skulle Kiss alltså hux flux vara satanister genom en tolkning av bandnamnet.

Detta påhopp var så flagrant att Paul Stanley, som alltid har fungerat som bandets talesman, fann för gott att rycka ut och ställa allt till rätta genom att i en intervju samma vecka en gång för alla fastslå att Kiss inte betyder något annat än... Just det: Kyss.

Sminket

Till imagen hör även bandmedlemmarnas sminkade ansikten. Sminkets egentliga syfte var från början att ge bandmedlemmarna speciella och synnerligen utmejslade egenskaper. Gene blev med sminkets hjälp the Demon, Ace blev the Spaceman, Peter the Catman och Paul the Starchild. Under de första tio åren av bandets existens visade sig medlemmarna aldrig offentligt utan smink, vilket bland annat ledde till rykten om att alla fyra hade gravt brännskadade och vanställda ansikten som doldes av sminket. Genom sminket skapades en mystik och ett intresse kring bandet om vilka de egentligen skulle kunna vara. Detta visade sig vara ett ganska smart pr-trick, då sminket tillsammans med den minst sagt spektakulära scenshowen så småningom gav bandet stora framgångar.

Sminket har använts i två perioder av bandet. Första perioden sträcker sig fram till 1983. Därefter uppträdde Kiss utan sitt smink fram till 1996, då originalsättningen av bandet med buller och bång, smink och full produktion gav sig ut på den världsomspännande Reunion Tour. Sminket hänger fortfarande med som en del av bandets image. Sminket som the Spaceman och the Catman har numera, till stort förtret för många fans, övertagits av de nuvarande bandmedlemmarna Tommy Thayer och Eric Singer.

De tidigare medlemmarna Vinnie Vincent och Eric Carr hade varsin personlig sminkning under sin tid i Kiss. Vinnies smink var the Ankh Warrior och Eric hade sminket the Fox. Båda sminkningarna designades av Paul Stanley. De enda Kissmedlemmar som inte har varit sminkade under sin tid i bandet är Mark St John och Bruce Kulick. Kulick är också, tillsammans med Tommy Thayer och Eric Singer, de enda i bandets historia som har spelat i eget namn och inte har tilldelats ett artistnamn av Paul och Gene. Något som annars alltid har tillhört imagen kring Kiss.

Kiss i Sverige

Bandet har under alla år varit flitiga besökare i Sverige, under såväl konsertturnéer som vid diverse promotiontillfällen. Hittills har Kiss genomfört sammanlagt 22 konserter i Sverige i samband med totalt nio besök här. 1976, 1980, 1983, 1984, 1988, 1996, 1997, 1999 och 2008 är de årtal som gäller för varje troget Kissfan att hålla reda på när det gäller bandets turnéstopp här. Dessutom har både Paul och Gene besökt vårt avlånga land i samband med reklam för både egna soloplattor och nya Kissalster.

Kiss har en stor och trogen skara fans i Sverige och verkar uppriktigt sagt vara oerhört förtjusta i att spela här. Den senaste spelningen på svensk mark gick av stapeln på Stockholms Stadion 30 maj 2008 och sålde slut på rekordtid. Konserten var ett turnéstopp under den då pågående Kiss Alive 35 Years Tour. Kiss hade nöjet att spela inför mer än 32 500 helvilda fans som dansade järnet och sjöng med i varenda sång som kvartetten framförde från scenen. Allsången på Stadion den kvällen fick all eventuell konkurrens från Anders Lundin och Skansen att blekna i jämförelse. Spelningen i Stockholm var också Kiss största under Europadelen av turnén om man räknar bort festivalspelningarna som givetvis var större i format.

Gene Simmons, som när han inte spelar bas och sjunger i Kiss är affärsman, har även investerat pengar i diverse byggprojekt runt om i världen, så även här i Sverige. Det gör att han allt som oftast besöker vårt land *in strictly business*.

Medlemsbyten

En annan spelning av större format som bandet har genomfört var i samband med avslutningsceremonin av de olympiska vinterspelen i Salt Lake City 2002. Kiss framförde då sin eviga signaturdänga Rock N Roll All Nite inför ett fullsatt Olympiastadion och uppskattningsvis mer än två miljarder TV-tittare över hela världen. Spelningen var även den absolut sista med Ace Frehley i bandet. Han lämnade därmed Kiss för andra gången i ordningen.

Just de många medlemsbytena har varit en ständigt återkommande företeelse genom Kiss nu drygt 35-åriga historia. Rykten om en eventuell splittring av bandet var igång redan på 70-talet och fick ny fart 1978 i och med att de fyra medlemmarna släppte varsitt soloalbum på hösten det året.

Originalsättningen Stanley/Simmons/Frehley/Criss höll dock ihop fram till 1980, då Peter Criss på grund av grava drogproblem fick sparken från bandet i samband med releasen av plattan Unmasked. Han ersattes snabbt bakom trummorna av Eric Carr.

Kiss goes heavy metal utan smink

1982 hade Ace Frehley fått nog av den i hans tycke allt för poppiga stilen som Kiss hade lagt sig till med. Han lämnade i vredesmod och blev ersatt av Vinnie Vincent. Med Vincent som sologitarrist blev Kiss återigen ett band som levererade hårdrock i den tyngre och aggressivare skolan, vilket den stenhårda plattan *Lick It Up*, släppt i september 1983, är ett tydligt bevis på. Inget annat Kissalbum innehåller så höga halter heavy metal som *Lick It Up*.

Samma dag som den plattan släpptes uppträdde Kiss för övrigt utan smink för allra första gången i den då ganska nystartade TV-kanalen MTV, vilket skapade stor sensation.

Vinnie Vincent var med och skrev åtta av tio låtar på *Lick It Up*, bland annat titelspåret. Dock tyckte framförallt Gene Simmons att den nye strängbändaren tog sig allt för stora friheter och på tok för mycket utrymme i bandet. I samråd med Paul Stanley beslutades det att Vinnie Vincent skulle få sparken.

Ut med den utpräglade heavy metalgitarristen och in med en verklig finlirare istället. Vinnie Vincents ersättare blev Mark S:t John, en gitarrist med skolning inom både klassisk musik och jazz. Dessa influenser märks tydligt på 1984 års utgåva från de vid den tiden avsminkade rockhjältarna, *Animalize*. Mark S:t John skulle dock inte bli särskilt långvarig som medlem i Kiss. Efter bara drygt ett halvår tvingades gitarrvirtuosen på grund av sjukdom att sluta.

Bruce Kulick fanns redan stand by i bakgrunden och var därmed väl förberedd på att hoppa in som S:t Johns ersättare i händelse av att denne inte skulle orka genomföra den redan påbörjade *Animalize Tour*. Så blev det också och Kulick tillbringade därefter de följande tolv åren som gitarrist och stadigvarande medlem i Kiss. Det är den längsta sammanhängande tiden som någon har varit medlem i bandet, fränsett de två grundarna Gene och Paul givetvis.

Eric Carr dör

1991 drabbades Kiss av en fruktansvärd tragedi. Man hade startat inspelningen av det kommande albumet *Revenge* när Eric Carr den 24 november avlider till följd av cancer. Märkta av djup sorg över förlusten av sin trummis och vän fortsätter Kiss arbetet med plattan och tillägnar sin avlidne kompis den instrumentala låten *Carr Jam 1981* samt även hela plattan *Revenge*. Ännu en gång var det alltså byte på trumpodiet och den nye ersättaren blev Eric Singer. Sättningen Stanley/Simmons/Kulick/Singer fortsatte att spela tillsammans fram till 1996 när Paul och Gene beslutade sig för att återföreina originalsättningen av bandet med smink och allt.

I augusti 1999 förärades Kiss sin egen stjärna på den världsberömda trottoaren Hollywood Walk of Fame i Los Angeles.

Den återförenade originalsättningen Stanley/Simmons/Frehley/Criss höll ihop i ungefär fem år innan man, via ytterligare ett par byten av trummis och sologitarrist, 2002 nådde fram till sättningen Stanley/Simmons/Thayer/Singer som idag utgör Kiss.

2003 blev Kiss invalda i den mycket prestigefyllda Rock and Roll Hall of Fame, något som det krävs mycket för att bli. Första kravet för att bli invald där är att man ska ha släppt skivor i minst 25 år och dessutom anses ha haft stort inflytande på musiken inom genren i världen. Nya grupper och artister väljs in varje år av musikexperter runt om i världen.

Den forne Kissgitarristen Mark S:t John dog mycket hastigt i samband med en hjärnblödning den 5 april 2007.

Bästa sättet att få en fullständig sammanställning av alla låtar och skivor, såväl studioalbum som liveplattor och samlingsboxar, är att surfa in på bandets officiella webbsida www.kissonline.com

eller att titta in på den svenska fanklubbens hemsida www.kissarmysweden.com

Med tanke på kommande skivsläpp och nya turnéer kan man när det gäller Kiss travestera några berömda ord av författaren Mark Twain: "Ryktet om Kiss död är betydligt överdrivet." Annars kan man utbrista tillsammans med bandet och alla dess miljoner fans världen över: **YOU WANTED THE BEST AND YOU GOT THE BEST! THE HARDEST ROCKING BAND ON THE PLANET: KISS!**